

STUDENTŲ ĮTRAUKIMO Į MOKSLINĘ VEIKLĄ SKATININAMOJO KONKURSO TEMA

Temos pavadinimas: Humoro, komedijos ir juoko teorijos
Tikslas: Surinkti, susisteminti ir palyginti pagrindines filosofines bei tarpdisciplinines humoro, komedijos ir juoko teorijas, atskleidžiant skirtingus jų aiškinamus reiškinių lygmenis.
Trumpas temos vykdymo aprašymas (ne daugiau kaip 2000 ženklų): Humoras ir juokas nagrinėjami filosofijoje, psichologijoje, lingvistikoje, sociologijoje, evoliucijos teorijoje, kognityviniuose ir neurobiologiniuose tyrimuose, todėl egzistuoja daug skirtingų, kartais konkuruojančių, o kartais viena kitą papildančių teorijų. Darbo metu studentas rinktų ir sistemintų medžiagą apie pagrindines šių teorijų kryptis. Tarp jų – pranašumo teorijos, siejamos su Platonu, Aristoteliu ir Hobbesu; neatitikimo teorijos, plėtos Kanto ir Schopenhauerio bei vėlesnių kognityvinių autorių; įtampos iškrovimo teorijos, siejamos su Spenceriu ir Freudu; žaidimo teorijos; „benign violation“ teorija; evoliucinės ir socialinio signalizavimo teorijos; lingvistinės ir semantinės teorijos, tokios kaip Raskino <i>Semantic Script Theory</i> ir Attardo bei Raskino <i>General Theory of Verbal Humor</i> ; taip pat kognityvinio rėmų persitvarkymo, conceptualaus suliejimo, lūkesčio pažeidimo, prognozės klaidos, relevancijos, ironijos ir kitos teorijos. Ypatingas dėmesys galėtų būti skiriamas klausimui, ar šios teorijos iš tikrųjų konkuruoja, ar veikiau aiškina skirtingus humoro aspektus ir analizės lygmenis. Darbas galėtų kelti ir bendresnį filosofinį klausimą: ar humoro teorijos pakankamai paaiškina ne tik tai, kodėl juokiamės, bet ir kas yra pats juokingumas kaip fenomenas.
Temą siūlantis mokslininkas/dėstytojas: Nerijus Stasiulis